

Anden behandling af forslag til lov om midlertidigt investeringsfradrag [af Stetter m. fl.]. (Lovforslag nr. 164. Fremsat 19/3 75. Første behandling 22/4 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds [optaget af Anders Andersen].

(Lovforslag nr. 28. Fremsat 28/1 75 af finansminister Anders Andersen. Taget tilbage 21/2 75 af minister for skatter og afgifter Svend Jakobsen. Optaget 21/2 75 af Anders Andersen, Første behandling 14/3 75. Betænkning 6/6 75).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagene paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagene overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Camre (S):

Opfindsomheden hos folketingets partier har været stor på dette område, så stor, at det ikke har været muligt at skaffe den fornødne økonomiske dækning til at gennemføre alle de forslag, der har været fremsat på dette område i indeværende folketingssamling.

Nu vil man straks imødegå disse synspunkter ved at sige: ja men hvad betyder det med de direkte omkostninger, når forslagene indebærer, at beskæftigelsen stiger, pengene kommer jo igen ved besparelser i form af mindre behov for arbejdsløshedsunderstøttelse?

Fra socialdemokratiets side er vi helt enige i dette grundsynspunkt, men problemet består i, at kun få af de lovforslag, vi behandler, har nogen sikker beskæftigelsesmæssig effekt. Derfor har vort sigte været at pille de forslag ud, som reelt kan gavne beskæftigelsen, og det betyder, at flertallet nu

samler sig om en buket eller en pakke, om man vil, der indeholder følgende 4 hovedpunkter: for det første at afskrivningsloftet på 40.000 kr. ophæves for egentlige hyrevogne fra og med indkomståret 1975, for det andet at aktieselskaber m. v. får mulighed for at føre underskud fra skatteåret 1975-76 tilbage til 1974-75, for det tredje at der åbnes adgang til ekstraordinære afskrivninger og forhøjede ordinære afskrivninger for anskaffelser i 1975 og 1976, og for det fjerde at der gives adgang til et investeringsfradrag for bygninger, hvis anvendelse gør dem afskrivningsberettigede, med 5 pct. årlig af anskaffelsessummen i 2 år, når bygningen eller ombygningen er igangsat i tiden 1. april 1975-31. december 1976.

Disse forslag omfatter som nævnt ønsker fra såvel socialdemokratiet som venstre, de konservative og det radikale venstre, selv om vi er helt klar over, at ingen af partierne har kunnet få alt, hvad de gerne ville have.

Jeg vil godt benytte denne lejlighed til at sige, at der er grund til at beklage, at samfundet ikke råder over mere klart og effektivt virkende økonomiske værktøjer til at skabe og opretholde fuld beskæftigelse.

De forslag, vi nu vedtager, vil bedre virksomhedernes likviditet, og de vil gøre det mere attraktivt at investere netop nu, men vi kan ikke forudsige, hvor mange investeringer og dermed hvor megen beskæftigelse der bliver sat i gang, for det afhænger jo først og fremmest af virksomhedernes forventninger til en række økonomiske størrelser, som disse forslag ikke kan påvirke. Forslagene kan trække den rigtige vej, men vi ved ikke, i hvilket omfang de får mulighed derfor.

Vi må til at gøre os klart, at hvis vi skal have mulighed for at styre udviklingen uden om økonomiske kriser og arbejdsløshed, må vi også indrette nye økonomisk-politiske virkemidler. Det er nødvendigt at styre både efterspørgslen og investeringernes omfang langt nøjere end i dag. Det betyder, at regering og folketing må råde over effektive indkomstpolitiske virkemidler og over midler til at påvirke investeringerne umiddelbart opad såvel som nedad og ikke nødvendigvis i samme retning for hver branche. Et system med investeringsafgifter og investeringstilskud kædet sammen med økonomisk demokrati er formentlig mest nærlig-